

Det skal yderligere bemærkes, at hovedparten af danske virksomheder betaler momsen rettidigt og ikke kommer i restance.

For dårlige momsbetalere indeholder den gældende momslov en bestemmelse, der bemyndiger de statslige told- og skattemyndigheder til at sætte virksomheder, der gentagne gange har undladt at betale moms rettidigt, på kortere afgiftsperiode og kortere betalingsfrist end de almindeligt gældende. Ordningen benyttes i relativt lille omfang, jf. at momsindtægterne fra disse virksomheder udgjorde 117 mill. kr. i 1991.

Regeringen foreslår på denne baggrund en begrænset forkortelse af den almindelige angivelses- og betalingsfrist for moms med 5 dage således, at denne for byvirksomheder bliver den 15. i anden måned efter afgiftsperioden. For landbrugsvirksomheder foreslås en tilsvarende forkortelse af angivelses- og betalingsfristerne. Hermed vil den almindelige betalingstermin for moms blive den 15. i en måned, altså samtidig med den tilstræbte betalingsfrist for punktafgifter, hvor regeringen ved afgiftsændringerne pr. 1. juli 1991 forkortede betalingsfristen fra ultimo måneden efter salgsmåneden til den 15. for øl, vin og mineralvand. Regeringen vil samtidig med dette lovforslag tilsvarende begrænse kredittiden for en række andre forbrugsafgifter.

Regeringen foreslår yderligere, at kriterierne for, at dårlige momsbetalere kan overføres til forkortet afregning, standardiseres og lovfæstes. Virksomheder, der to gange inden for 12 måneder kommer i restance i mere end 3 uger med et beløb over 50.000 kr, skal anvende en forkortet afregningsperiode, hvis de yderligere har siddet en skriftlig advarsel overhørig.

Virksomheder på forkortet afregning vil få mulighed for at komme på normal afregning igen enten ved at stille sikkerhed eller ved i et år at have undgået alvorlige restancer.

Told- og skatteregionerne skal herudover fortsat have mulighed for at sætte dårlige momsbetalere på forkortet afregning, f.eks. når der er tale om større momsskyld, eller hvis en erhvervsdrivende starter ny virksomhed efter at være kommet på forkortet afregning for en gammel.

For byvirksomheder vil den forkortede afregningsperiode bestå af en afgiftsperiode på 1 måned og en angivelses- og betalingsfrist på 15 dage. Den udestående optjente, men endnu ikke angivne og betalte momsskyld svarer da i gennemsnit til 30 dages salg og vedrører højst 45 dage mod normalt 135 dage efter vedtagelse af den foreslåede almindelige forkortelse af kredittiden med 5 dage.

For landbrugsvirksomheder vil den standardiserede forkortede afregningsperiode bestå af en afgiftsperiode på uændret 6 måneder, men med angivelse og betaling af skyldig moms inden 75 dage, mens virksomheden ved normal afregning skal betale halvdelen af et halvårs moms henholdsvis 165 og 255 dage efter afgiftsperiodens udløb. Told- og skatteregionerne vil fortsat have mulighed for at benytte en yderligere afkortet afregningsperiode for landbrugsvirksomheder.

Virkningen af forslaget om strammere kredittid for dårlige momsbetalere vil være, at virksomheder, der i et vist omfang er betalingsduelige, vil opprioritere afdrag og betaling af momsskyld. Mens leverandører og kreditgivere i øvrigt typisk har ydet kreditten efter en nærmere kreditvurdering, er dette normalt ikke tilfældet for momskredit, hvor der yderligere er tale om, at virksomhederne fungerer som indbetalere af moms, opkrævet af andre virksomheder eller i sidste instans fra husholdningerne m.v.

Ud over den præventive virkning i form af, at virksomhederne i større udstrækning end i dag vil bestræbe sig på at nedbringe momsrestancerne, vil forslaget bevirke, at de udestående momsbeløb for virksomheder, der i praksis har vist sig som dårlige momsbetalere, og som er overført til forkortet afregning, vil blive af mindre omfang. Statens tab på uerholdelig moms-gæld vil således kunne reduceres, idet told- og skatteregionerne hurtigere end i dag vil kunne inddrive skyldige momsbeløb.

4. Administrative konsekvenser.

Det skønnes, at forslaget umiddelbart vil medføre éngangsudgifter for de statslige told- og skattemyndigheder på 18,5 mill. kr. Herudover skal der til systemudvikling af opkrævningssystemer bruges 6,5 mill. kr. til at sikre edb-understøttelse af administrationen. De årlige driftsudgifter for de statslige told- og skattemyndigheder skønnes til 1 mill. kr. Udgifterne vil blive afholdt inden for Skatteministeriets budget.

Forslaget vedrører ændringer som følge af EF's indre marked m.v. Indførelsen af det indre marked vil medføre et væsentligt reduceret personaleforbrug for de statslige told- og skattemyndigheder.

Som følge af den integrerede løsning af told- og afgiftsopgaverne i forbindelse med import og eksport, er det imidlertid ikke muligt at specificere virkningen for personaleforbruget for hver enkelt opgave, der ændres eller bortfalder.

Det samlede reducerede personaleforbrug for de statslige told- og skattemyndigheder som følge af EF's indre marked kan, med de kendte forudsætninger, opgøres til 340 årsværk. Heri er der taget hensyn